

Thiền sư c̄u t̄o c̄ th̄ con nḡ i m̄ t cách r̄ t h̄ p lý, nh̄ ng sao chúng ta l̄ i không s̄ đ̄ ng nó theo đúng ý c̄ a Ngài.

Báo “Kī n Th̄ c Ngày Nay” s̄ 636, ra ngày 10 tháng 4 năm 2008, trong m̄ c “suy nḡ m”, tác gī H̄ i Âu đã s̄ u t̄ m đ̄ c m̄ t m̄ u nḡ n, mà gã xin m̄ n t̄ m đ̄ trình làng:

“Th̄ nghĩ mà xem, Thiền sư c̄u t̄o c̄ th̄ con nḡ i m̄ t cách r̄ t h̄ p lý, nh̄ ng sao chúng ta l̄ i không s̄ đ̄ ng nó theo đúng ý c̄ a Ngài:

- Ngài đ̄ t hai m̄ t chúng ta đ̄ ng tr̄ c, vì Ngài mū n chúng ta luôn h̄ ng t̄ i phía tr̄ c, ch̄ không ph̄ i đ̄ chúng ta c̄ ngoái nhìn v̄ nh̄ ng s̄ vī c̄ phía sau.

- Ngài đ̄ t hai tai chúng ta đ̄ hai bên là đ̄ chúng ta nghe t̄ hai phía, c̄ l̄ i khen l̄ n tī ng ch̄, ch̄ không ph̄ i đ̄ chúng ta ch̄ nghe t̄ m̄ t phía hō c ch̄ đ̄ nghe nh̄ ng l̄ i tăng b̄ c êm tai.

- Ngài t̄ o cho chúng ta ch̄ m̄ t cái mī ng và m̄ t cái l̄ i m̄ m m̄ i, vì Ngài mū n chúng ta nói ít nghe nhī u và ch̄ nói nh̄ ng l̄ i khôn ngoan, ch̄ không ph̄ i đ̄ chúng ta nói nhī u h̄ n nghe và nói nh̄ ng l̄ i sâu hī m là t̄ n th̄ ng nḡ i khác.

- Ngài đ̄ t b̄ não chúng ta trong m̄ t h̄ p s̄ v̄ ng ch̄i vì Ngài mū n chúng ta nên tích lũy tri th̄ c, nh̄ ng th̄ ch̄ ng ai có th̄ l̄ y đi, ch̄ không ph̄ i ch̄ chăm lo tích lũy nh̄ ng c̄ a c̄ i bên ngoài, nh̄ ng th̄ d̄ dàng b̄ m̄ t mát.

- Ngài đ̄ t trái tim chúng ta n̄ m trong l̄ ng nḡ c, vì Ngài mū n nh̄ ng tình c̄ m yêu th̄ ng gī a nh̄ ng con nḡ i ph̄ i đ̄ c xū t phát và l̄ u gī t̄ n n̄ i sâu th̄ m trong cõi lòng, ch̄ không ph̄ i đ̄ m̄ t n̄ i h̄ t bên ngoài.

Đ th c hi n đúng v i đ m c “suy ng m” mà ng i s u m đã mong mu n, g s ng m suy v ba c quan trên khuôn m t c a m i ng i, đó là m t, tai và mi ng, còn b óc và trái tim, xin kh t i m t n khác.

TR C H T LÀ HAI CON M T

Đây là m t b ph n th ng đ c phe đ n bà con gái t n tình chi u c và ra s c làm đ p.

V lông mày, ng i ta n n nét t a b t nh ng c ng m c vô t ch c, đ có đ c hàng lông mày xinh xinh nh chi c lá li u. Có k còn ch u khó nh ph t đi, r i xâm vô đó, đ có đ c hàng lông mày v a đ p nh ý mu n, l i v a b n v ng v i th i gian. V lông mi, ng i ta cũng ch u khó đeo thêm hàng mi gi , đ m i khi ch p m t, thì ra dáng...con nai vàng ng ngác. V màu s c, ng i ta tô qu ng cho thêm ph n âm u huy n bí, ng i ta nh thu c cho thêm ph n ngây th m m ng...

Ngoài ra, đ b o v cũng nh đ làm đ p cho c p m t, ng i ta còn tròng thêm cho chúng nh ng c p kính, đ m i kích c , đ m i màu s c. Xanh, xám, h ng...Gi ng nh nh ng thiên ki n, nh ng màu s c này ph n nào ngăn tr , khi n chúng ta không còn nhìn th y rõ s th t.

Tuy nhiên đ u quan tr ng là công đ ng c a c p m t. Dĩ nhiên, m t là đ nhìn. Nh ng nhìn cái gì m i là v n đ .

Thiên h th ng b o:

- Con m t là c a s c a linh h n.

Khung c a s đ c m ra đ đón nh n nh ng tia n ng h ng cho căn phòng b t tắm t i và nh ng lu ng gió mát cho căn phòng thêm ph n thông thoáng và d ch u. Cũng v y, c p m t đ c m ra đ đón nh n nh ng hình nh đ p, thâu l m nh ng ki n th c làm giàu cho b n thân và cu c s ng.

Số Học Lý của Thế giới

Tác Giả: Gã Siêu

Chúa Nhật, 11 Tháng 7 Năm 2010 04:14

Tuy nhiên, như khung của sự phá vỡ các đồng loại khi cuộc sống phong phú lên và cần mua trút xuống, chúng ta cũng phải nhận ra những trở ngại của những hình ảnh xa, làm vỡ nát tâm hồn và làm nhũn nhũn cuộc sống. Chính vì thế, một tác giả đã viết:

- Cuộc sống là mai mối của tội lỗi.

Tôi đã gặp hiểu lầm của riêng tôi sao Đấng Kitô lại có một thái độ thật nghiêm khắc:

- Nếu một người của người làm công cho người sa ngã, thì hãy móc mà ném đi; vì thà mất một phần thân thể, còn hơn là toàn thân bị ném vào hỏa ngục. (Mt 5,29).

Viết tôi đây, gã nhũn nhũn một mẩu truyện trong sách “Cuộc Học Tinh Hoa”, để khái quát thế này:

Là phu nhân, vợ ông Phòng Huyền Linh, là người tuy đẹp và có đức hạnh. Khi còn trẻ, ông hàn vi nghèo. Lúc lâm bệnh nặng ông chôn người đã sắp chết, ông gọi là thế để mà báo:

- Tôi bị bệnh nguy quá, nàng tuấn còn trẻ, không nên vội y, liú mà ăn một bữa với người chôn sau.

Là thế nghe nói, nước mắt khóc. Đổ vào trong màn khoét một mẩu đi, có ý tưởng cho chôn người rồi dù chôn người bệnh có chết, cũng quyết chí không lấy ai nữa.

Chôn bao lâu, ông Huyền Linh khỏi bệnh. Sau ông thi đỗ, làm quan đến chức tể tướng. Ông một niềm yêu mến, kính trọng là thế vô cùng, không hề lấy một tí thìếp nào nữa. Người ngoài cho thế là tôi ông sự thế có tính hay ghen.

Chính vua Đường Thái Tông cũng mua lòng là phu nhân. Một hôm cho hoàng hậu gọi vào báo:

Sơ Họa Lý của Thơ Đường

Tác Giả: Gã Siêu

Chúa Nhật, 11 Tháng 7 Năm 2010 04:14

- Theo phép thơ Đường các quan toạ n có tì thiếp. Quan nhà ta tu i đã cao, vua mu n ban cho m t m nhân.

L th nh t quy t không nghe. Vua n i gi n, m ng r ng:

- Nhà ng i không ghen thì s ng, mà ghen thì ch t.

R i sai ng i đ a cho m t chén r u, gi làm chén thu c đ c, phán r ng:

- Đã v y thì ph i u ng chén thu c đ c này.

L th không ng n ng i chút nào, c m chén, u ng h t ngay. Vua th y th , bèn nói:

- Ta cũng ph i s , hu ng n a là Huy n Linh.

Tr i v i s an bài c a Thơ Đường . Ngài đã đ t c p m t chúng ta đ ng tr c, vì Ngài mu n chúng ta luôn h ng t i phía tr c, ch không ph i đ chúng ta c ngoái nhìn v nh ng s vi c i phía sau.

Kinh nghi m v n cho chúng ta th y: Ng i già th ng s ng b ng quá kh , nên thích ngoái c nhìn i phía sau.

Th c v y, trong khi ng i nói chuy n v i nh ng ng i đã mang n ng tí tu i đ i, gã th y các c ta luôn nh c t i m t th i oanh li t, m t dĩ vãng oai hùng và m t ngày x a hoàng th c a mình. H i y ông th này, bà th n , ch đâu nh b n nhãi ranh bây gi .

Sự Hợp Lý của Thành Công

Tác Giả: Gã Siêu

Chúa Nhật, 11 Tháng 7 Năm 2010 04:14

Khi nhìn lại những sự việc ở phía sau những thành công, những người ta thường có hai thái độ:

Thái độ thứ nhất, đó là huênh hoang và tự đắc với những thành công mà mình đã thu được, để rồi quên trên quên dưới lúc nào cũng không hay.

Thái độ thứ hai, đó là bối bối và cay cú với những thất bại mà mình đã gặp phải, để rồi khi đối diện với những thử thách đã bỏ sót bỏ qua rồi thì gian.

Dĩ nhiên, gã không phải nhận vai trò của dĩ vãng, những người xưa đã nói:

- Vô cội bất thành kim. Không có cũ thì làm sao có mới.

Nhìn lại dĩ vãng, để rồi chốt lại các ra những bài học, những kinh nghiệm quý giá cho bản thân, là điều đáng trân trọng. Những nhìn lại dĩ vãng, để rồi thả bỏ những chi tiết không cần thiết, hay học hỏi với những thất bại, mà quên mất những thành công, thì đó là đi vào một ngõ cụt rồi đi để xem xét lại.

Trong khi đó, những người trẻ thường sống bằng những thành công của ngày mai, nên luôn hướng nhìn về phía trước, để rồi đi ra những sáng kiến, góp phần xây dựng một ngày mai tươi sáng hơn.

Dĩ vãng thì đã qua đi. Có lý làm vinh danh và hãnh diện hay để cay và chua xót, thì cũng không thể nào níu kéo lại được. Hiện tại mới thực sự cần thiết, bởi vì những thành công của ngày mai đang bắt đầu từ hôm nay.

TIỀN ĐƠN LÀ HẠI TÀI

Làm đẹp cho vánh tai của mình không còn là phẩm giá quý của phe đơn bà con gái, mà cánh đơn ông con gái cũng như vô ăn có. Qua phim ảnh và sách báo, cũng như khi đi ra ngoài đường, gã đã thấy nhiều anh con gái cũng xinh đẹp, đeo vào đó một chiếc khoen.

Ngäi ta không phải chỉ một lần, mà đôi khi còn xä hai ba lần trên vành tai của mình, rồi quäc vào đó như một phần tử của vũ trụ. Một đôi bông, một chiếc vòng, thậm chí có cả những cây thép giá đỡ treo lên, tồng teng và đong đäa.

Mục đích của đôi tai là để nghe. Thế nhưng, trong phạm vi này, gã ghi nhận được ít nhất là hai điều bất ngờ.

Điều bất ngờ thứ nhất, đó là chúng ta chỉ thích nghe những lời khen ngợi và ca tụng, hay những lời có lợi cho chúng ta, thậm chí cả những lời nói nhä và tâng bốc. Những lời nói kiêu này được coi như là...khoái lạc, nên dä dàng được chấp nhận.

Các linh mục Âu Châu ngày xưa làm việc tại Việt Nam thường gọi là các Cố Tây. Và một vị cố Tây, khi được nghe những lời ca tụng và nịnh bä nhä väy, đã phát biểu như sau:

- Mục dù thấy biết nó “pänh” thấy, những thấy vän...thích.

Điều bất ngờ thứ hai, đó là chúng ta để nghe theo những người mà chúng ta có cảm tình. Lời của những người chúng ta thường xuyên xem ra để thấy rõ những cái chúng ta nhìn thấy.

Thäc väy, khi muốn xin một vật quan ông giúp đỡ việc này việc kia, hay ban cho một khoản huän nào đó. Nếu người giúp đỡ trước tiên. Người ta bän chäy vòng vòng và đi qua cửa hậu, bằng cách đưa phong bì hay biếu xén quà cáp cho quan bà và nhä quan bà nói tiếp. Một lời của quan bà phán ra sẽ có giá trị gấp ngàn lần lời của dân vai nặng chân trần.

Cũng theo thói quen này, khi có việc phải nhờ cậy cha sự hay một đồng bạn nào đó, chúng ta thường nói một vài trung gian bầu cử, chẳng hạn như ông chánh, ông trùm. Những lời của ông chánh hay ông trùm thường được các ngài dä dàng lắng nghe hơn những lời được nói trực tiếp của chúng ta.

Thế nhưng, sự an bài của Thế giới đối với đôi tai thì lại hoàn toàn khác hẳn. Ngài đặt hai tai

Số Học Lý của Thế Ngữ Đ

Tác Giả: Gã Siêu

Chúa Nhật, 11 Tháng 7 Năm 2010 04:14

chúng ta ở hai bên là để chúng ta nghe từ hai phía, có lẽ khen lẫn chê, chứ không phải để chúng ta chỉ nghe từ một phía hoặc chỉ để nghe những lời tăng bực ên tai.

Trước hết, Ngài không phải chỉ muốn chúng ta đón nhận những lời khen, mà còn phải lắng nghe cả những lời phê bình, chỉ trích, bởi vì những câu danh ngôn đã bảo:

- Ai khen ta mà khen phải, thì đó là bạn ta. Còn ai chê ta mà chê phải, thì đó là thầy ta.

Vũ hũu nước Ngộ cùng với quần thần bàn việc nước. Việc gì vua nói cũng phải, quần thần không ai gì ngại. Lúc lui chầu, Ngộ hũu ra dáng hèn hạ. Ngô Khôi bèn tiến lên và nói:

- Còn thần ai đã đem chuyện Sĩ Trang vào nói cho nhà vua nghe chứ?

Vũ hũu hỏi:

- Chuyện Sĩ Trang vào nói là như thế nào?

Ngô Khôi thưa:

- Khi Sĩ Trang vào nói mà bàn việc, mà phải hèn hạ quần thần, thì cho lui chầu. Có người hỏi: Sao vua lại lo? Sĩ Trang vào nói: Ta bàn việc mà quần thần không bằng được ta, cho nên ta lại lo. Có nhân có câu: Các vua chầu hũu ai có thầy giỏi thì làm được việc, ai có bạn giỏi thì là được bá, ai có người quyết đoán cho mình việc gì việc thì còn nước, ai bàn việc không còn ai bằng mình thì mất nước. Ta nghĩ ngu như ta mà quần thần cũng không ai bằng, thì nước ta có lẽ sớm mất thôi. Bởi thế ta lo...y cũng mất việc gì nhau. Sĩ Trang vào nói thì lo mà nhà vua thì lại mừng.

Vũ hũu nghe vậy, thì áy náy vái tạ và nói:

- Trĩ sai nhà thỹ đĩ n bĩ o cái lĩ cho ta.

Riêng đĩ vĩ nhĩ ng lĩ mĩ mĩ c, khĩ dĩ làm hoen ỹ cĩi lòng và làm vĩ n đĩ c tâm can tĩ phĩ, chúng ta cĩ n phĩ i can đĩ m gĩ t bĩ và đĩ t khoát nói không.

Đĩ i thĩĩ ng cĩ có ông Hĩ a Do, là mĩ t nhà ỹ n đĩ t ỹ trong chĩ m Bái trĩ ch. Vua Nghiêu nghe tĩĩ ng là ngĩĩ i giĩ i, mĩ i ra, xin nhĩĩ ng cĩ thiên hĩ. Hĩ a Do tĩ chĩ i, lui vĩ ỹ n tĩ i núi Trung Nhĩ c, phía nam sông Dĩnh Thỹ y.

Sau vua Nghiêu lĩ i tìm đĩ n, cĩ mĩ i Hĩ a Do ra là Tĩĩ ng trĩĩ ng cĩ chín châu. Hĩ a Do thỹ y vỹ y, không muĩ n nghe nĩ a, bèn ra bĩ sông Dĩnh Thỹ y rĩ a tai. Ngay lúc bĩ y giĩ, Sào Phĩ đĩ t trâu xuĩ ng bĩ sông gĩ p Hĩ a Do và hĩ i:

- Vì viĩ c gì mà bác phĩ i rĩ a tai nhĩ vỹ y?

Hĩ a Do thuĩ t chuyĩ n. Sào Phĩ bèn gò cĩ trâu lĩ i mà nói rĩĩ ng:

- Ta toan cho trâu uĩ ng nĩĩ c nĩ i đây, nhĩĩ ng lĩ i e bĩ n cĩ miĩ ng trâu.

Nói đĩ n, đĩ t trâu lên quĩng sông trên mà cho uĩ ng nĩĩ c.

Ngoài ra, trong nhĩĩ ng cuĩ c xích mích hay bĩ t đĩĩ ng, chúng ta cĩ n phĩ i có thái đĩ khách quan, nghĩa là lĩĩ ng nghe cĩ hai phe, phe ta cũng nhĩ phe đĩ ch, đĩ có thĩ nĩ m vĩĩ ng sĩ thĩ t, rĩ i đĩ tĩ i mĩ t sĩ hòa giĩ i tĩ t đĩ p.

Gã quen mĩ t anh bĩ n chĩĩ ng may bĩ đĩĩ c lĩ tai bên trái, thành thĩ mĩ i khi muĩ n nói vĩ i anh ta đĩĩ u gì, thì phĩ i kĩ miĩ ng vào lĩ tai bên phĩ i cĩ a anh ta mà nói, chĩ còn nói vào lĩ tai bên trái, thì anh ta sĩ chĩĩ ng hiĩ u gì cĩ. Cũng vỹ y, mĩ i khi muĩ n nghe đĩĩ u gì cho thĩ u đĩĩ u, anh ta phĩ i

chìa cái ở tại bên ph i v phía ng i nói, gi ng nh cái đài ra đa h ng t i n i phát tín hi u...

Trong cách c x th ng ngày, chúng ta luôn b tình c m chi ph i, làm cho nh ng phán đoán tr nên ch c, b i vì chúng ta d dàng nghe theo phe ta, là nh ng ng i h hàng hay bè b n thân c n, nh ng ng i mà chúng ta yêu m n.

Đ a bé ngh ch ng m trong gi giáo lý, b ông th y giúp x đét cho vài roi. Đ a bé v a m u v a khóc, ch y th ng v nhà méc v i ông b . Ch ng c n ph i suy nghĩ h i han, ông b li n n i gi n đùng đùng, ch y kh p xóm và ch i đ ng ông th y m t ch p:

- Nó không đ , nó không đau, nó dám đánh con nhà ng i ta nh th à.

SAU CÙNG LÀ CÁI MI NG

N i cái mi ng, bên ngoài là vành môi, bên trong là cái i. Vành môi cũng là đi m đ c các bà các cô chăm sóc m t cách k ỉ ng. Ng i ta có th gi i ph u cho vành môi nh ỉ i. Ng i ta cũng có th xâm cho vành môi to ra.

H n th n a, ng i ta còn ch t o bi t bao nhiêu th son, đ màu đ s c đ trang đi m cho vành môi. Có màu đ chói nh ti t canh gà. Có màu xám ng t nh th t trâu n...Ai thích ch n màu nào, thì xin tùy h .

Cái mi ng có nhi u công d ng khác nhau. Đ i v i nh ng ng i đang trong quỹ đ o c a tình yêu, thì cái mi ng đ c dùng đ hôn. Đ i v i nh ng ng i đang b ki n bò b ng, thì cái mi ng đ c dùng đ ă. Và đ i v i bàn dân thiên h , m i n i và trong m i lúc, cái mi ng đ c dùng đ nói.

Kinh nghi m cho th y: ỉ i nói, m c dù là ph ng ti n chính Chúa đã trao ban đ chúng ta chuy n thông t t ng và ý mu n cho ng i khác, h u t o đ c m t b u khí hòa thu n và b c đ c m t nh p c u c m thông, th nh ng sai ỉ i do ỉ i nói ỉ i là m t th sai ỉ i chúng ta th ng

Sai Hết Lý của Thuyết Ng Đ

Tác Giả: Gã Siêu

Chúa Nhật, 11 Tháng 7 Năm 2010 04:14

vô p ph m h n c . Vì v i l i nói, chúng ta có th sai l i b t k ở đâu, b t k lúc nào, b t k v i ai và b t k qua đ tài nào. Tuy nhiên có hai th sai l i mà chúng ta th ng v p ph m h n c .

Sai l i th nh t, đó là nói dài, nói d o, nói dai. Th c v y, trong nh ng câu chuy n h ng ngày, gã th y có nh ng ng i luôn dành cho mình cái quy n đ c nói. H nói t đ u đ n cu i, không đ cho ai chen vào. H nói không k p th và ch nói v mình b ng cách đ cao v nh ng v i c mình đã làm, nh ng gì mình đã có, khi n ng i nghe nhi u lúc v a khi p l i v a s .

Nh t là đ i v i các ch v . H th ng ca c m v tình tr ng v t giá leo thang và nh ng khó khăn trong v i c gi i quy t v n đ c m áo g o ti n. H th ng chì chi t anh ch ng, n u ch ng may m c ph i m t sai l i nào đó. T t c là nh nh ng đ i p khúc bu n đ c ca đ ca l i su t ngày, ban sáng cũng nh ban chi u, ban t i cũng nh ban đêm.

Nh ng ng i nói dài, nói d o, nói dai hình nh đã quên m t l i ng i x a căn đ n:

- Đa ngôn thì đa quá.

- R u l t u ng l m cũng say,

Ng i khôn nói l m, đ u hay cũng nhàm.

Sai l i th hai, đó là nói gian và nói d i, có nghĩa là nói hành nói x u ng i khác. Nhi u lúc g p nhau, chúng ta đã phát ngôn th t b a bãi, chúng ta x lảng ch trích ng i khác, mà ch ng bi t th c h nh th nào. Chúng ta nói cho khoái cái l mi ng. Ai m t danh đ i, ai b vùi xu ng bùn đen cũng m c.

Chính vì th , Thánh Kinh đã b o :

Sở Hữu Lý của Thế giới

Tác Giả: Gã Siêu

Chúa Nhật, 11 Tháng 7 Năm 2010 04:14

- Sở hữu chỉ vì cái lợi ích lợi ích của người khác vì lợi ích của giáo dục và chi phí của người.

Và tất cả người dân Ảng Lê cũng nói :

- Không cần nào để cho bạn cái lợi ích.

Trong khi đó, ý muốn của Thế giới không phải là như vậy: Ngài tạo cho chúng ta chỉ một cái mình vì Ngài muốn chúng ta nói ít nghe nhiều và chỉ nói những điều không ngoan, chỉ không phải để chúng ta nói nhiều và nói những lời sâu hiểm là tất cả những người khác.

Chỉ cần có lợi ích chúng ta đã cảm thấy bị lừa dối và tất cả những người khác cũng vậy. Vì lợi ích của người khác. Lợi ích của người khác cũng phóng đại, tô màu, không biết đâu mà lợi ích, bị vì:

- Lợi ích không xứng đáng với lợi ích.

Một lợi ích nói vô ý thức có thể ví như lon dầu để thêm vào lửa, làm bùng lên sự tức giận, thù oán, thiếu rảnh rỗi tình nghĩa ruột thịt cũng như lợi ích. Một lợi ích nói vu oan có thể làm cho người khác mất hết tiền bạc, địa vị, thân bại danh liệt và đi vào chốn lao tù. Bởi đó, người xưa đã dạy :

- Hãy ngây ngốc lợi ích và lợi ích của người khác khi nói.

Esope là một tên nô lệ da đen, những người khác chỉ là ông Santô yêu mến và kính trọng. Ngày kia có khách đến chơi, ông chỉ sai Esope ra chợ mua thức ăn, những người khác không bao giờ mua những gì. Esope mua toàn các thứ lợi ích : nào lợi ích heo, nào lợi ích bò, nào lợi ích ngựa...đem về nuôi những người. Lợi ích nên ăn ngon, ông chỉ và khách khác đã hài lòng với tài năng của Esope.

Sở Hữu Lý của Thế Giới

Tên: Gã Siêu

Chức vụ: 11 Tháng 7 Năm 2010 04:14

Ngày sau có khách, ông chủ cũng sai Esope đi chợ và cũng không quên mua nhúng gì. Esope liền mua về toàn nhúng lười, chủ khác thì chủ là cách nấu nướng và thêm bớt gia vị.

Thấy vậy, ông chủ ngạc nhiên thì Esope bèn kính cẩn làm một màn lý luận về cái lười. Ông nói :

- Lười, tật hay xấu, lười hay hời hợt do vì có sự đóng góp cái lười một cách khéo léo hay vụng vụng.

Chính nhờ vậy, Esope được chủ quý yêu và giải thoát khỏi kiếp sống nô lệ.

Đề kết luận, gã xin ghi lại một số tình hình như sau:

- Lười ngời khôn ngoan tạo thành danh giá, mà mồm kẻ ngu dốt gây nên đổ vỡ tan hoang.

Gã Siêu gasieu@gmail.com